

GRUNDBERG, PETER REINHOLD

Tal, hållit vid fröken välborna Juliana Wilhelmina Ehrencronas jordfästning, uti Quibile kyrka, den 19 maji 1809. Af Reinhold Grundberg. Stockholm, tryckt hos Joh. Peter Lindh, 1809.

1809

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

EHRENCRONA, J. W.

In Parcel
Likhred
Fore 1900
1700 - 1829

TAL,

hållit

Liljestr.
Före 1900

1700-1839

Vid Fröken Vålborna

JULIANA WILHELMINA

EHRENCRONAS

Jordfästning,

uti

Quibile Kyrka, den 19 Maji 1809.

— (2) —

af

REINHOLD GRUNDBERG.

— (2) —

STOCKHOLM,

tryckt hos JOH. PETER LINDB, 1809.

T. A. L.

1809

Vid Präken Viborna

JULIANA WILHELMINA

Imprimatur

Stockholms Consistorium den 19 Junii 1809

ad mandatum

ERIC AGREL.

ut

Capit. Kyrka, den 19 Junii 1809

Rinnhold Grunnere

STOCKHOLM.

tryckt hos Jon. Petrus Lindb. 1809.

Allt är förgångeligt, allt är förvandling underkastat i denna världen. Naturens ordning är sådan, och dess Herre ville, att äfven människan skulle vara denna ordning undergifven. Sant och lifligt beskriver Job detta: *Människan, säger han, af kvinna född, lefver en kort tid, som är full af många eländen, växer upp som ett blomster och faller af, flyr bort som en skugge, och bliver icke.* Så är det äfven; efter en kort tid, äro vi ej mer, vi hafve då gått den väg, som alla lefvande förelagd är — alt i naturen påminner oss om denna förestående bortgång, denna vårt lifs stundande förvandling. Vi se nu, huru gråset börjar framskjuta ur jordens sköte — en annan tid kommer, då vi få se det afhuggas — då hvarje grässtrå, de omogna med de mogna, skola falla för skördemannens hand — och likaså, skall döden, en gång afskåa vår svaga lifstråd — den spåda telningen, med den äldriga stammen — ungdom, mandom, styrka, skönhet — allt vissnar för hans skarpa lia — Vi se nu, huru träden begynna grönska, och blomster utspricka — men ack! efter någon tid igen, få vi med ledsnad se, deras blad gulna, affalla och kringdrifvas af höstens stormar — — och likaså skola efter nå-

gra dagar, eller månader, eller år, våra kroppar förblekna i döden, förmultna i grafven, och det liflösa stoftet kringspidas af vindarne.

Hvi önskar menskan då att lefva få,
 ännu ett år, en dag af oförsökta öden,
 se ungdom, höghet, magt, och dygd, och
 allt mot döden,
 som torra tråd mot stormen stå —

* * *

I denna syn du låser lagen,
 Om dödens rätt att skörda blindt,
 Då klaga ej — du är bedragen,
 Du skördas icke opåmint —

Ett nära, ett rörande exempel af menskliga lifvets förvandling, se vi här för våra ögon i dag. Denna kista innesluter förgängeliga delen af ett i många afseenden aktningssvärdt fruntimmer, Fröken Vålborna JULIANA WILHELMINA EHRENCRONA, hvars odödlige ande, nu fått ingå i en bättre verld, der en evig vår råder, hvars blommor aldrig vissna — der en evig dag lyser, hvars sol aldrig nedgår, aldrig fördunklas af något sorgers moln — Hon är nu upphöjd öfver allt låftal — Det högsta beröm kan ej göra henne lyckligare, än hon redan är —

Men det tillhör likväl mig, som en helig pligt, då jag på denna stunden, njuter det smickrande förtroendet, att tala vid hennes graf — det tillhör mig, säger jag, att med sanningens okonstlade språk, för eder mine Vårdaste! framställa en tekning af hennes lefnad — Men hvad kan jag säga, som ej redan förut är eder bekant! — Ett upplyst förstånd, ett ädelt hjerta, desse voro hufvud-dragen i hennes character, — af dem likasom föddes alla hennes öfriga goda egenskaper — hennes behaglighet i umgänget, hennes trohet i vänskapen — hennes uppriktighet i ord och löften — hennes ömhet mot underhå-vande, hennes välgörenhet mot nödlidande, hennes ädelmod mot alla människor — Dessa rena sanna dygder, hafva gjort henne allmänt högaktad och älskad i lifvet — de göra henne nu lika saknad och begråten i döden; de skola alltid göra hennes minne kärt för oss alla, välsignat af oss alla.

Men om det varit af något värde för oss, att höra vår saliga Fröken beskrivas som en god människa och dygdig christen i sitt enskilda och allmänna lefverne; så skall det icke blifva mindre lärorikt, när vi nu med tankan förflytte oss till hennes lefnads sista stunder. Men vi kunne icke utan de

ömmaste rörelser i själen, närma oss till dessa hennes lefnads mulnare dagar. Vi kunne icke utan deltagande nalkas denna sjüksång, på hvilken hon bortsuckade så många sömnlösa dagar och nätter — Vi kunne icke framtråda till denna smärtornas bädd, utan att falla en medömkans tår, öfver hennes plågor, hennes lidande; och dessa plågor, detta lidande, bar hon med ett tolamod, en undergifvenhet, som hedrar hennes minne, och uppfyller våra rörda hjertan med en verkelig förundran — Under denna svåra sjukdom, som af intet läkemedel kunde botas — Under dessa plågans långsamma timmar, som af ingen jordisk tröst kunde förkortas — var hennes gudfruktiga hjerta, med förtröstan upplyftat till himmelen, dit hon längtade — till Gud, som var hennes vän, hennes hopp, hennes alt — Till honom bad hon som oftast, hvad JESUS bad under sina qual i Gethzemane: *Fader är det möjligt, så tag denna bittra kalcken ifrån mig* — men med en christelig undergifvenhet tillade hon alltid: *Är det icke möjligt med mindre jag dricker honom, så ske, o Gud, din vilja.* Hennes valspråk var, desse i Jobs 7 Cap. 14 vers anteknade ord: *Jag förbjudar dageligen medan jag strider, till dess min förvandling kommer.* Till denna hårda strid som hon kämpade med plågorna, har jag varit ett rördt vittne, och det gläder

mig att i dag få vara förkunnare af hennes seger, hennes förlossning, hennes vundna frihet.

Ack Gud låte mig — Gud låte oss alla, med samma tolamod och undergifvenhet som hon, kunna bära lidandets bördor — med samma ståndaktighet som hon kunna uthärda den sista svåra striden — med samma lugn och glada förhoppning som hon, kunna gå vår annalkande förvandling i möte. — Frälsta själ! Jag lyckönskar dig, att så väl hafva hunnit genom farorna på tidens haf, in uti evighetens lugna saliga hamn!

Mätte vi, som ännu stå qvar, här på dödlighetens strand, och afbide vårt lifs stundande förvandling, en gång — när stunden kommer, och förlotten till evighetens gränslösa rymder öppnas — blifva värdige, att få ingå i samma fridens och glädjens boningar, der du nu vistas! — Och detta skole vi, om vi troget följa dig i spåren på dygdens och rättfärdighetens våg — då skall vår förvandlingsstund, såkert blifva vår nya födelsestund till ett bättre och hårligare lif — *der ingen död skall vara mer, eller gråt, eller rop, eller någon värk.*

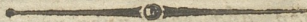
Personalia.

Fröken Vålborna JULIANA WILHELMINA EHRENCRONA, föddes d. 10 November 1757 på Hofdala Sätessgård i Skåne.

Dess Herr fader var i lifstiden Majoren Vålborne SAMUEL EHRENCRONA. — Dess saliga Fru moder var, SOPHIA EUFROSINA EHRENCRONA, född EHRENBORG.

Efter en lefnad af nära 52 år, blef hon förflyttad från denna mōdornas och förgånglighetens verld — till lycksalighetens oförgångeliga boningar — genom en salig dōd, som timmade på Susegården i Halland den 11 Maji 1809.

Nu ibland Ånglarne, deruppe i det hōga,
 hon njuter himmelsk frōjd — från alla
 plāgor fri,
 der suckar intet bröst, der grāter intet ōga,
 hon lyckligare är än vi. —

www.books2ebooks.eu